

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 847.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Ministeren har jo været lidt inde på spørgsmålet om, hvad der nu skal ske fremover. Derfor er det her spørgsmål mere et spørgsmål om, hvad der skal ske fremover, altså om det er sådan, at denne her sag har givet anledning til en grundig eftertanke om, hvordan man skal udskrive konkurrencerne i EU, og i hvilken udstrækning det egentlig er nødvendigt, at EU går ind og blander sig i konkurrencereglerne, sådan som man gør via direktiverne. I hvert fald bør der skabes klarhed over det, og jeg vil derfor gerne høre, om ministeren har intentioner om, som der står i pressen, at det formodentlig er sidste gang, at den konkurrenceregulering er anvendt ved udskrivelsen af sådan en konkurrence.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg er naturligvis ikke i stand til at sige, hvorvidt dette er sidste gang, en konkurrenceform som den i EU-tjenesteydelsesdirektivet nævnte vil blive brugt. Det siger vel næsten sig selv. Jeg synes heller ikke, det er rigtigt at sige, at EU blander sig. Tjenesteydelsesdirektivet hører med til det indre marked, og det er principielt erhvervsministerens område. Det synspunkt, jeg har gjort gældende, er, at arkitektur er en kunst- art, og derfor er det rimeligt, at kulturministeren er med i diskussionerne om, hvordan tjenesteydelsesdirektivet virker hertilands.

Jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at der både er perspektiver i og en lære at drage af denne sag. Som det fremgår af mit svar på det forrige spørgsmål, er det for tidligt at sige nu, om det er et problem for arkitekturen som sådan. Det kunne godt være, at vi ad åre vil synes, at det var et kæmpespring fremad, at vi skulle have disse konkurrencer med ganske bestemte spilleregler, som skulle overholdes af alle parter.

Så derfor synes jeg, at det for mit vedkommende er rigtigst at sige, at vi må trænge til bunds i de erfaringer, før vi kan gå videre med sagen. Det er vigtigt, at vi herhjemme gør vores hjemmearbejde, så vi står rustet til eventuelle fremtidige ændringer. Derfor har jeg også – som det fremgik af mit forrige svar – kontakter på kryds og tværs for at få de erfaringer hjem, så vi kan sætte perspektiv på sagen. Jeg vil opfordre

DAL, altså arkitekternes forening, til at lave et grundigt undersøgelsesarbejde omkring direktivet, altså hvilke knaster og hvilke udfordringer der åbnes for. For vi skal jo ikke glemme, at dette er gældende dansk lovgivning, og at det faktisk også giver en række danske ordregivere forskellige valgmuligheder.

Vi må være meget bevidste, synes jeg, om vores valg af konkurrenceform og meget præcise i udformningen af konkurrencematerialet. Det har vi ment vi var i forbindelse med denne konkurrence, men jeg kan godt se, at det giver anledning til tolkninger, og det må vi jo så tage til os. Men jeg er sikker på, at jeg som kulturminister har handlet korrekt efter de spilleregler, der er for de arkitektkonkurrencer.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg takker for svaret, og jeg vil uddybe spørgsmålet en gang til. Det, jeg mener er det betænkelige ved den del af direktivet her, som hele sagen drejer sig om, er jo, at hvis man tolker det sådan – og jeg mener stadig væk, det er et fortolkningsspørgsmål, indtil sagen er afgjort – at det forbehold, der er, er af en sådan værdi, at det kan have en indflydelse på arkitektkonkurrencen her, så er dét det samme som at sige, at så indfører man et motiv til, at arkitekter konkurrerer på honorarer og arbejdsbetingelser.

Det er jo netop en ny situation, som man har taget afstand fra igennem tiderne i arkitekternes kredse og i arkitekternes regelsæt og interne etiske regler. Det er jo det, der ligger i det. Der vil jeg så spørge ministeren, om man kan få et til-sagn om, at det, der egentlig hævdes i Frankrig, nemlig at det strider decideret mod landets lovgivning, idet det er forbudt arkitekter at konkurrere på honorarer, ikke var en ting, som man burde gennemtænke også i forbindelse med den eksisterende sag her. Jeg tror bestemt ikke, at den er afgjort.

Det er altså min egen vurdering af det, for jeg tror ikke, at man via et EU-direktiv kan skabe en ny holdning til, om man skal konkurrere på honorarer eller ej, igennem en konkret sag. Så må det stå klart, at det er dét, der er det nye grundlag for arkitekterne i Danmark, nemlig at EU-direktivet betyder, at hvis man tager et sådant forbehold, begynder man i virkeligheden at konkurrere på honorar, for hvis det, der ligger i sagen, skal have indhold, skulle arkitekt-honoraret være væsentlig forskelligt fra tegnestuernes. Det er jo det, det hele drejer sig om, og det er jo det, forbeholdet drejer sig om.